

**Споразумение между австро-унгарското и българското армейско ръководство, 1 април 1916 г.,
[Върховна главна квартира]**

1. Споразумението има изключително военен характер. Важи за времето на войната. Други, каквито и да било споразумения между правителствата на Австро-Унгария и България, по никакъв начин не се предрешават от него.
 2. Разделителната линия между областите на австро-унгарската и българската армии минава от устието на Морава в Дунав, върви по протежението на Морава до сливането на българска и сръбска Морава, покрай българска Морава до железопътния мост западно от Сталач (карта 1:20 000), след това по билото на Мойсиние планина; на височина 360 (северозападно от Йосие); 441 (при Здравиние); Змайевац (1491); 1420; 1191; 888 (Църна Кука); 3 828; 673; седловината източно от Блаце; височината при Косивар; 1124, Позар; 1103; 1119 (Локвеник); Огледна; 1413; 1315; 2140 (Миланов връх); 1614; 1420, Цир; Пилатовица (1705); билото на Копаоник до Сал брдо; 950 (северно от Скочина); 750 (източно от Вучитрн); устието на рекичката Самодраза; 1211 (югозападно от Разник); по права линия до Девич планина 1,5 км югоизточно от Микусинце; билото на Девич планина до вливането на рекичката Ракос в река Клина. След това по протежението на досегашната черногорско-сръбска граница до югоизточно от Дяково, по-нататък по продължение на досегашната сръбско-албанска граница до към Дриници, северозападно от Дебра; по протежението на река Окестун през Мали Привалит; 4 покрай течението река Рапон до вливането ѝ в Скумби. От тук покрай Скумби до Мурикияни.
 3. На австро-унгарската армия принадлежи правото да използва по всяко време водещата към Албания връзка от Феризовец през Призрен като етапна и транзитна линия и да поддържа в експлоатация прокараната там Императорска и кралска конска теснолинейка. За сигурността на тази връзка от Феризовиц до албанската граница се грижи българското Главно армейско ръководство.
 4. На българската армия принадлежи правото да използва по всяко време като етапна и транзитна линия връзката, водеща от Струга (северозападния край на Охридското езеро) през Пренис за Скумби и по-нататък през Елбасан в посока Берат. Правото да поддържа части за сигурността за етапната и транзитна линия в долината на Скумби по-долу от Камара не е на българското Главно армейско ръководство.
 5. Продължаването на експлоатацията на австро-унгарската железница от свързочната гара Прищина за Митровица и обратно, правото на имперското и кралско армейско ръководство за използване на железопътната станция Феризовиц като свързочна гара за споменатата в т. 3 етапна и транзитна линия към Албания остават в сила.
 6. Областта западно от цитираната в т. 2 разделителна линия образува област изключително под заповедите и управлението на австро-унгарската армия, онази източно - изключително под заповедите и управлението на българската армия.
 7. Австро-унгарските щабове, войскове части и служби напускат областта източно от разделителната линия, включително Призрен и Прищина, българските щабове, войскове части и служби - областта западно от тази линия, включително Дяково и Елбасан, двете страни заедно в течение на 14 дни след влизането в сила на това споразумение (виж точка 9).
1. Българското Главно армейско ръководство се задължава да освободи околностите на Призрен и Прищина, в случай че тези същите не ще се присъдят на българите по по-късни споразумения между българското и австро-унгарското правителство.
 2. Това споразумение влиза във сила без подпис на австро-унгарското и българско главни армейски ръководства, щом двете войскове ръководства ще са съобщили на германското своето съгласие за това и германското Върховно армейско ръководство е информирало съюзниците за постигнатото съгласие на австро-унгарското и българското главни армейски ръководства.
 3. Същото е изпратено на австро-унгарското и българското Главно командване на войската.